

CEL I GŁÓWNE ZADANIA TERAPII LOGOPEDYCZNEJ:

Kształtowanie prawidłowych funkcji sfery orofacjalnej.

Kształtowanie prawidłowej mowy poprzez korygowanie zaburzeń w zakresie strony fonetycznej, leksykalnej, gramatycznej.

Stymulowanie opóźnionego rozwoju mowy.

Doskonalenie wymowy już ukształtowanej.

Wdrażanie do praktycznego wykorzystania nawyków poprawnej wymowy przyswojonej w toku ćwiczeń.

Usprawnianie techniki czytania i pisania.

Wdrażanie dzieci do obcowania z literaturą i sztuką oraz twórczej aktywności słownej.

Plan pracy logopedycznej:

1. Terapia miofunkcjonalna – postępowanie mające na celu poprawę funkcjonalności w obszarze ustno-twarzowym.

Praca nad dojrzałym połykaniem, pozycją spoczynkową języka. Kinestezja narządów artykulacyjnych. Ćwiczenia oddechowe: wyrabianie oddechu dla mowy, ćwiczenia oddechu przeponowego, wydłużanie fazy wydechowej, ćwiczenia emisyjne, ćwiczenia ekonomicznego zużywania powietrza umiejętności synchronizowania pauz oddechowych z treścią wypowiedzi.

2. Ćwiczenia przygotowujące artykulatory do wywoływania zaburzonych głosek.

Ćwiczenia narządów artykulacyjnych: języka, warg, podniebienia miękkiego, żuchwy.

Słuchowe: usprawnianie odbioru bodźców akustycznych, rozpoznawanie wrażeń słuchowych, ćwiczenia poczucia rytmu, rozróżnianie głosek dobrze i źle wypowiedzianych.

Ćwiczenia emisyjno - głosowe: wyrabianie właściwej tonacji, ćwiczenia umiejętności modulowania siły głosu i prawidłowego brzmienia głosek w sylabach, wyrazach, zdaniach, naśladowanie głosów.

Artykulacyjne: usprawnianie właściwego funkcjonowania narządów mowy, wywołanie głosek w izolacji, utrwalenie ich poprawnej realizacji w logotomach, wyrazach, zdaniach, nauka wierszy, piosenek z nasileniem głoski ćwiczonej.

Leksykalne: rozwijanie mowy poprzez opowiadanie historyjek obrazkowych, opowiadanie ilustracji, przeczytanie tekstu, udzielanie odpowiedzi na pytania, gry i zabawy ortofonicznie, ćwiczenia w czytaniu i pisaniu.

3. Ćwiczenia właściwe z zakresu korekcji wad wymowy.

Wywołanie głoski w izolacji.

Utrwalenie głoski korygowanej na materiale językowym w logotomach, wyrazach (nagłos, śródgłos, wygłos), zdaniach.

Ćw. utrwalające wywołaną głoskę w wierszykach, piosenkach, wyliczankach, powiedzeniach.

Automatyzacja poprawnej wymowy w mowie spontanicznej, opowieściowej: ilustracji, historyjek obrazkowych, rozmowy kierowane.

Ćw. utrwalające z wykorzystaniem komputera.

Kształtowanie twórczej aktywności słownej dziecka poprzez tworzenie swobodnych tekstów, rymowanek.

METODY PRACY:

Aktywne (dziecko świadomie ćwiczy mowę, bierze udział w terapii).

Demonstracja - pokazanie dziecku na czym polega mówienie danej głoski (poprawne ułożenie n. mowy przed lustrem).

Demonstracja + instrukcja - logopeda pokazuje i omawia co dzieje się z artykulatorami, mówi co dziecko ma zrobić.

Metoda mechaniczna - stosowanie przyborów typu szpatułka, rerek, monokinezy (ćwiczenia z palcem) oraz innych przyrządów logopedycznych.

Metody substytucyjne - wykorzystywane są już utrwalone głoski i przekształcane w te których dziecko nie wymawia poprawnie, np. długie wypowiedanie dźwiękowego t” prowadzi do powstania cz”, a wypowiedanie dźwiękowego cz” do powstania sz”.

Metody ortofoniczne - wywoływanie głosek przez odpowiednie ćwiczenia oddechowe i inne wspomagające.

Metody pasywne (zabawa, logorytmika, rytmika, rysowanie) dziecko nie zajmuje się samą mową, ale wpływają na nią emocje, pamięć, motywacja.

Metoda manualna – masaże sfery orofacjalnej.